

Arrest

nr. 237 635 van 30 juni 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DANEELS
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 februari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nr. 232 383 van 10 februari 2020.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat R. DANEELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster werd op 27 december 2019 geïnterpelleerd door de politie van Leuven.

1.2. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de minister) trof op 14 januari 2020 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoekster werd hiervan op 15 januari 2020 in kennis gesteld. Het beroep tegen deze beslissing ingesteld bij de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wordt op 30 juni 2020 met arrest nr. 237 632 verworpen omdat deze beslissing minstens impliciet werd ingetrokken.

1.3. De gemachtigde van de minister trof op 4 februari 2020 een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoekster werd hiervan op 5 februari 2020 in kennis gesteld. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van Leuven op 27.12.2019 en op 30.12.2019 door de sociaal assistent van het gesloten centrum te Brugge.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

naam: A.

voornaam: I. O.

geboortedatum: 17.04.1964

nationaliteit: Nigeria

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.

☐ *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*

Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens winkeldiefstal (PV BR.12.LL.036534/2018 dd. 06.04.2018 van de PZ Brussel-Hoofdstad-Elsene). Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens wederzijdse slagen en verwondingen (PV GE.43.LA.051168/2018 dd. 08.07.2018 van de PZ Gent). Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De politie van Leuven probeerde de betrokkene te horen op 27.12.2019, maar zij weigerde de gestelde vragen te beantwoorden. De betrokkene weigerde alle medewerking.

Betrokkene werd meermaals onderzocht tijdens haar verblijf in het centrum. Op 30.12.2019 werd zij onderzocht door een arts, die vaststelde dat de betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op artikel 3 EVRM. Op 07.01.2020 werd zij ook onderzocht door een psycholoog. Die laatste stelde vast dat de betrokkene een psychotische kwetsbaarheid vertoont. Ze heeft vaststaande overtuigingen die niet stroken met de realiteit. Volgens de psycholoog is de psychotische kwetsbaarheid van de betrokkene ernstig, in die mate dat het voeren van een gestructureerd gesprek - een hoorrecht vragenlijst bijvoorbeeld - nagenoeg onmogelijk is. Omwille van haar psychische toestand werd dan ook een negatief advies geformuleerd betreffende de afname van een hoorrecht.

Alle mogelijkheden inzake begeleiding bij terugkeer naar het land van herkomst worden onderzocht, opdat een verdere opvang en/of medicamenteuze en psychologische behandeling van de betrokkene

gewaarborgd zijn bij haar aankomst. Betrokkene weigert momenteel echter mee te werken. Verschillende pistes worden verder onderzocht en alles wordt in het werk gesteld om de betrokkene in de best mogelijke omstandigheden op te vangen bij aankomst in haar thuisland (Caritas, opvang door familie,...).

Een schending van artikel 3 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Dit artikel waarborgt overigens niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Verder moet er opgemerkt worden dat de betrokkene tot op heden geen aanvraag tot verblijf ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Volgens haar administratief dossier heeft de betrokkene twee meerderjarige kinderen die in Frankrijk wonen. Er blijkt niet dat zij contact onderhoudt met hen. Zij was getrouwd met een Franse onderdaan, maar ondertussen gescheiden. Deze beslissing houdt bijgevolg geen schending van 8 EVRM in.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

- 1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene werd voor de eerste keer in België geïntercepteerd op 06/04/2018. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

- 3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn van 3 werkdagen en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

- 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 09/07/2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuwe beslissing.

□ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens winkeldiefstal (PV BR.12.LL.036534/2018 dd. 06.04.2018 van de PZ Brussel-Hoofdstad-Elsene). Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens wederzijdse slagen en verwondingen (PV GE.43.LA.051168/2018 dd. 08.07.2018 van de PZ Gent). Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

-1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene werd voor de eerste keer in België geïntercepteerd op 06/04/2018. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

- 3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn van 3 werkdagen en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

- 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 09/07/2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuwe beslissing.

Uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt dat zij in Frankrijk een verblijfskaart had geldig tot 23.06.2017. Sindsdien heeft zij geen enkele stap ondernomen om zich opnieuw in regel te stellen met de verblijfswetgeving, noch in Frankrijk, noch in België. Er moet verder opgemerkt worden dat uit de stempels in het paspoort van de betrokkene blijkt dat zij op 06.08.2016 naar Nigeria is gereisd en er meer dan een maand verbleven heeft. Op 09.09.2016 keerde zij terug naar Europa. Betrokkene blijkt in staat te zijn om te reizen. Indien betrokkene een reëel risico liep op een behandeling strijdig met artikel 3 EVRM, zou zij niet naar Nigeria gereisd zijn. Een schending van artikel 3 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

De politie van Leuven probeerde de betrokkene te horen op 27.12.2019, maar zij weigerde de gestelde vragen te beantwoorden. De betrokkene weigerde alle medewerking.

Betrokkene werd meermaals onderzocht tijdens haar verblijf in het centrum. Op 30.12.2019 werd zij onderzocht door een arts, die vaststelde dat de betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op artikel 3 EVRM. Op 07.01.2020 werd zij ook onderzocht door een psycholoog. Die laatste stelde vast dat de betrokkene een psychotische kwetsbaarheid vertoont. Ze heeft vaststaande overtuigingen die niet stroken met de realiteit. Volgens de psycholoog is de psychotische kwetsbaarheid van de betrokkene ernstig, in die mate dat het voeren van een gestructureerd gesprek - een hoorrecht vragenlijst bijvoorbeeld - nagenoeg onmogelijk is. Omwille van haar psychische toestand werd dan ook een negatief advies geformuleerd betreffende de afname van een hoorrecht.

Alle mogelijkheden inzake begeleiding bij terugkeer naar het land van herkomst worden onderzocht, opdat een verdere opvang en/of medicamenteuze en psychologische behandeling van de betrokkene gewaarborgd zijn bij haar aankomst. Betrokkene weigert momenteel echter mee te werken. Verschillende pistes worden verder onderzocht en alles wordt in het werk gesteld om de betrokkene in de best mogelijke omstandigheden op te vangen bij aankomst in haar thuisland (Caritas, opvang door familie,...).

Een schending van artikel 3 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Dit artikel waarborgt overigens niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Verder moet er opgemerkt worden dat de betrokkene tot op heden geen aanvraag tot verblijf ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

-1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene werd voor de eerste keer in België geïntercepteerd op 06/04/2018. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

- 3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn van 3 werkdagen en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

- 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 09/07/2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuwe beslissing.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat zij de administratieve beslissing die genomen wordt te haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van haar arrestatie is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden (Nigeria).

(...)”

1.4. De ingediende, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, vordering tot schorsing van de beslissing, vermeld in punt 1.3., werd met arrest nr. 232 383 van 10 februari 2020 verworpen omdat de verzoekende partij niet meer was vastgehouden met het oog op haar verwijdering en aldus geen hoogdringendheid meer voorhanden was.

1.5. De verwerende partij brengt op 2 juni 2020 de Raad op de hoogte dat zij op 20 april 2020 een nieuwe beslissing heeft genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Op 20 april 2020 neemt de verwerende partij een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

2.2. Door het nemen van de nieuwe beslissing van 20 april 2020 (tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies)) leidt de Raad af dat de thans bestreden beslissing van de gemachtigde van de minister van 4 februari 2020 door het bestuur impliciet, doch zeker, werd ingetrokken (cf. RvS 12 januari 2017, nr. 237.014).

De Raad benadrukt dat de intrekking van een beslissing tot gevolg heeft dat die beslissing *ab initio* uit het rechtsverkeer verdwijnt (RvS 20 mei 2003, nr. 119.574), zodat het bestuur hieraan geen rechtsgevolgen meer kan verbinden omdat zij geacht wordt nooit te hebben bestaan. Wanneer de overheid, zonder daartoe gedwongen te zijn, op grond van een nieuw onderzoek een nieuwe beslissing neemt, moet zij worden geacht haar vorige beslissing impliciet te hebben ingetrokken en te hebben vervangen door die nieuwe beslissing, die een nieuwe uiting van haar wil uitmaakt (cf. RvS 25 juni 2009, nr. 194.637).

2.3. De bestreden beslissing moet derhalve worden geacht met retroactieve werking, *ex tunc*, uit het rechtsverkeer te zijn verdwenen. Het beroep heeft derhalve geen voorwerp meer en is doelloos geworden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN